

מסכת פסחים

פרק ט משנה ז

המפריש נזבָה לפסחו או זכר בּו שְׁפִי שְׁנִים, ירעה עד
שיטאב, וימכר, ויפולו דמיו נזבָה. המפריש פסחו ומית, לא
יביאני בנו אחריו לשם פסח, אלא לשם שלמים: